Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 861/2013

av den 2 september 2013

om införande av en slutgiltig utjämningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tullen på import av viss tråd av rostfritt stål med ursprung i Indien

(EUT L 240, 7.9.2013, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/49 av den 14 januari 2015	L 9	17	15.1.2015
►**M2**	Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1019 av den 29 juni 2015	L 163	18	30.6.2015

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 251, 26.9.2015, s. 17 (861/2013)

▼B

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 861/2013

av den 2 september 2013

om införande av en slutgiltig utjämningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tullen på import av viss tråd av rostfritt stål med ursprung i Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]) (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 15,

med beaktande av det förslag som Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Provisoriska åtgärder

(1) Kommissionen införde en provisorisk utjämningstull på import av viss tråd av rostfritt stål med ursprung i Indien genom förordning (EU) nr 419/2013 ([2]) (nedan kallad *förordningen om provisorisk tull*).

(2) Undersökningen inleddes efter ett klagomål inlämnat den 28 juni 2012 av European Confederation of Iron and Steel Industries (Eurofer) (nedan kallad *klaganden*) som företrädde unionstillverkare som svarar för mer än 50 % av den sammanlagda tillverkningen i unionen av viss tråd av rostfritt stål.

(3) I den parallella antidumpningsundersökningen införde kommissionen en provisorisk utjämningstull på import av viss tråd av rostfritt stål med ursprung i Indien genom förordning (EU) nr 418/2013 ([3]).

1.2 Parter som berörs av undersökningen

(4) I det provisoriska skedet av undersökningen tillämpades ett stickprovsförfarande på indiska exporterande tillverkare, unionstillverkare och icke-närstående importörer. Eftersom två av importörerna i stickprovet inte besvarade frågeformuläret kunde inget

([1]) EUT L 188, 18.7.2009, s. 93.

([2]) Kommissionens förordning (EU) nr 419/2013 av den 3 maj 2013 om införande av en provisorisk utjämningstull på import av viss tråd av rostfritt stål med ursprung i Indien (EUT L 126, 8.5.2013, s. 19).

([3]) Kommissionens förordning (EU) nr 418/2013 av den 3 maj 2013 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av viss tråd av rostfritt stål med ursprung i Indien (EUT L 126, 8.5.2013, s. 1).

▼B

stickprovsförfarande längre tillämpas. All tillgänglig information om samarbetsvilliga importörer användes för att nå slutgiltiga avgöranden, särskilt när det gällde unionens intresse.

(5) Sju indiska exporterande tillverkare som inte ingick i stickprovet begärde individuell undersökning. Två av dem besvarade frågeformulären. Fem besvarade inte frågeformulären. Av de två som besvarade frågeformuläret drog en tillbaka sin begäran om individuell undersökning. Som en följd av detta undersökte kommissionen begäran från en exporterande tillverkare som inte ingick i stickprovet:

▼C1

— KEI Industries Ltd, New Delhi (KEI).

▼B

(6) Bortsett från det ovanstående bekräftas följaktligen skälen 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12 och 14 i förordningen om provisorisk tull.

1.3 **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(7) Såsom anges i skäl 20 i förordningen om provisorisk tull omfattade undersökningen av subventionering och skada perioden från och med den 1 april 2011 till och med den 31 mars 2012 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller i tabeller *UP*). Undersökningen av de tendenser som är av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2009 till och med den 31 mars 2012 (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

1.4 **Efterföljande förfarande**

(8) Efter meddelandet av uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som legat till grund för beslutet att införa provisoriska utjämningsåtgärder (nedan kallat *det provisoriska meddelandet*) har flera berörda parter, nämligen två exporterande tillverkare, klaganden och elva användare, lämnat synpunkter. De parter som begärde det gavs möjlighet att bli hörda. Kommissionen fortsatte att inhämta alla upplysningar som ansågs nödvändiga för dess slutgiltiga avgöranden. Alla synpunkter som inkom övervägdes och togs i beaktande där så var lämpligt.

(9) Kommissionen underrättade alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera införande av en slutgiltig utjämningstull på import av viss tråd av rostfritt stål med ursprung i Indien och slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska tullen (nedan kallat *det slutliga meddelandet av uppgifter*). Parterna beviljades även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter efter det slutliga meddelandet av uppgifter. Alla synpunkter som inkom övervägdes och togs i beaktande där så var lämpligt.

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

(10) Enligt skäl 21 i förordningen om provisorisk tull är den beröra produkten tråd av rostfritt stål som innehåller

i) minst 2,5 viktprocent nickel, utom tråd innehållande minst 28 men högst 31 viktprocent nickel och minst 20 men högst 22 viktprocent krom,

▼B

ii) mindre än 2,5 viktprocent nickel, utom tråd innehållande minst 13 men högst 25 viktprocent krom och minst 3,5 men högst 6 viktprocent aluminium,

med ursprung i Indien, som för närvarande klassificeras enligt KN-nr 7223 00 19 och 7223 00 99.

(11) Vissa användare hade synpunkter på att ingen åtskillnad uppenbart gjordes mellan de olika typerna av den berörda produkten och den likadana produkten, eftersom många olika produkttyper ingår i produktblandningen. Synpunkterna gällde särskilt hur en rättvis jämförelse mellan alla de olika typerna skulle kunna säkerställas vid undersökningen. Liksom vid de flesta undersökningar omfattar definitionen av den berörda produkten ett brett urval av produkttyper som har samma eller liknande grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper. Att dessa egenskaper kan variera mellan olika produkttyper kan, i en undersökning, leda till att ett brett urval av typer omfattas. Detta är fallet i den aktuella undersökningen. Kommissionen har tagit hänsyn till skillnaderna mellan produkttyperna och sett till att göra en rättvis jämförelse. Ett unikt produktkontrollnummer (PCN) tilldelades varje produkttyp som tillverkades och såldes av de indiska exporterande tillverkarna och varje produkttyp som tillverkades och såldes av unionsindustrin. Numret fastställdes beroende på produktens viktigaste egenskaper, i detta fall stålsort, draghållfasthet, beläggning, yta, diameter och form. Därför jämfördes de typer av tråd som exporterades till unionen utifrån produktkontrollnumren med de produkter som tillverkades och såldes av unionsindustrin och som hade samma eller liknande egenskaper. Alla dessa typer omfattades av definitionen av den berörda produkten och den likadana produkten i tillkännagivandet om inledande ([1]) och i förordningen om provisorisk tull.

(12) En part upprepade sitt påstående att de så kallade ”mycket tekniska” produkttyperna är annorlunda och inte utbytbara mot andra typer av den berörda produkten. Därmed, argumenterar parten, borde dessa uteslutas från definitionen av produkten. När det fastställs huruvida produkter är likadana och utgör samma produkt eller inte måste det enligt rättspraxis bedömas huruvida de har samma tekniska och fysiska egenskaper, har samma grundläggande slutanvändningar, och har samma förhållande mellan pris och kvalitet. I det avseendet bör även utbytbarheten och konkurrensen mellan produkterna bedömas ([2]). Det konstaterades vid undersökningen att de ”mycket tekniska” produkttyperna som parten hänvisade till har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper som övriga produkter som är föremål för undersökningen. De tillverkas av rostfritt stål och är tråd. De är halvfabrikat (som i de flesta fall sedan bearbetas vidare för att framställa en rad olika färdiga produkter) och tillverkningsprocessen är likartad, med likartade maskiner, så att tillverkare kan växla mellan olika varianter av produkten beroende på efterfrågan. Trots att de olika typerna av tråd inte är direkt utbytbara och inte konkurrerar direkt med varandra konkurrerar tillverkarna därför med varandra om kontrakt som omfattar ett brett urval av tråd

([1]) EUT C 240, 10.8.2012, s. 6.
([2]) Mål C-595/11, Steinel, REU 2013, ännu ej offentliggjord i REU, punkt 44.

▼B

av rostfritt stål. Vidare tillverkas och säljs dessa produkttyper både av unionsindustrin och av de indiska exporterande tillverkare som använder en liknande tillverkningsmetod. Detta påstående kan således inte godtas.

(13) Med anledning av det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade en part att kommissionens analys var otillräcklig för att fastställa om de så kallade ”mycket tekniska” produkttyperna borde inkluderas i undersökningen. Detta argument avvisades. Vid undersökningen fastställdes att den ”mycket tekniska” produkttypen omfattas av produktdefinitionen i skäl 12. Parten antar felaktigt att alla kriterier enligt rättspraxis måste uppfyllas samtidigt. Enligt rättspraxis har kommissionen stor frihet att fastställa definitionen av den berörda produkten ([1]) och bedömningen ska grundas på kriterier som fastställts av Europeiska unionens domstol. Ofta kan, som här, några av kriterierna peka i en riktning och några i en annan riktning; och då behöver kommissionen göra en helhetsbedömning, vilket också skett i detta fall. Den berörda partens antagande att alla egenskaper måste vara desamma för att produkttyperna ska omfattas av samma produktdefinition är därför felaktigt.

(14) Vissa användare hävdade att tråd av rostfritt stål av den så kallade ”serie 200”-typen skulle uteslutas från produktdefinitionen. De hävdade bland annat att denna typ knappt producerades av unionsindustrin. Detta påstående är dock ogrundat. För det första räcker det faktum att en viss produkttyp inte tillverkas av unionsindustrin inte som skäl till att utesluta den från undersökningen, om tillverkningsprocessen är sådan att unionstillverkarna skulle kunna börja tillverka produkttypen i fråga. För det andra, när det gäller mycket tekniska typer av tråd (se skäl 12), konstaterades det att dessa typer av den berörda produkten har identiska eller liknande grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper som andra typer av den likadana produkten som tillverkas och säljs av unionsindustrin. Detta påstående kan således inte godtas.

(15) Alternativt hävdade dessa användare att valstråd borde inkluderas i definitionen av den berörda produkten. Valstråd är det råmaterial som används för tillverkning av den berörda produkten, men den kan även användas för tillverkning av andra produkter, t.ex. fästanordningar och spik. Till skillnad från den undersökta produkten utgör den därför inte en färdig stålprodukt. Genom en tillverkningsprocess med kallformning kan valstråden bland annat

([1]) Mål T-170/94, Shanghai Bicycle, REG 1997, s. II-1383, punkt 64.

▼B

omvandlas till den berörda produkten eller den likadana produkten. På den grundvalen kan valstråd inte inkluderas i produktdefinitionen i den mening som avses i grundförordningen.

(16) På grundval av ovanstående bekräftas härmed definitionen av den berörda produkten och den likadana produkten i skälen 21–24 i förordningen om provisorisk tull.

3. SUBVENTIONERING

3.1 Inledning

(17) I skäl 25 i förordningen om provisorisk tull nämndes följande system, som påstods innebära att utjämningsbara subventioner beviljas:

a) Tullkreditsystemet (DEPBS, Duty Entitlement Passbook Scheme).

b) Tullrestitutionssystemet (DDS, Duty Drawback Scheme).

c) Systemet med förhandstillstånd (AAS, Advance Authorisation Scheme).

d) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (EPCGS, Export Promotion Capital Goods Scheme).

e) Exportkreditsystemet (ECS, Export Credit Scheme).

f) Fokusmarknadssystemet (FMS, Focus Market Scheme).

g) Systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag (SEZ/EOU, Special Economic Zones/Export Oriented Units).

(18) Unionsindustrin hävdade att kommissionen inte hade tagit hänsyn till ett antal subventionssystem, särskilt regionala, och menade att de subventioner som indiska tillverkare konstaterats erhålla därför undervärderats. Detta påstående är ogrundat. Kommissionen undersökte alla nationella och lokala subventionssystem som togs upp i klagomålet. Kommissionen konstaterade dock att det bara var för de system som anges i skäl 14 som de exporterande tillverkare som ingick i stickprovet hade mottagit subventioner under undersökningsperioden.

(19) Unionsindustrin hävdade också att artikel 28 i grundförordningen borde ha tillämpats i den aktuella undersökningen eftersom de uppgifter som lämnades av de indiska tillverkarna inom den parallella antidumpningsundersökningen konstaterades vara otillförlitliga och eftersom artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 ([1]) tillämpades. Artikel 28 i grundförordningen gäller dock endast om dess villkor uppfylls, vilket inte har varit fallet när det gäller den information som lämnats av de indiska tillverkarna i stickprovet. Detta påstående kan således inte godtas.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 22.12.2009, s. 51).

▼B

(20) Undersökningen har visat att tullkreditsystemet, tullrestitutionssystemet och systemet med förhandstillstånd alla utgör delar av en enda subventioneringsmekanism som är en tullrestitutionsmekanism. Indien har under lång tid använt olika typer av denna mekanism och ofta ändrat de enskilda delmekanismerna. Undersökningen har visat att det är lämpligt att analysera dessa delmekanismer tillsammans, eftersom exportörer normalt måste välja mellan dem (de är ömsesidigt uteslutande) och ifall en delmekanism upphör, byta till en annan.

(21) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 25–28 i förordningen om provisorisk tull.

3.2 **Tullkreditsystemet**

(22) En av de indiska exporterande tillverkarna i stickprovet hävdade att tullkreditsystemet inte borde betraktas som en utjämningsbar subvention, eftersom syftet med systemet är att avräkna importtullar. Vidare hävdades det att det för den undersökta produkten inte finns någon inhemsk tillverkning av insatsvaror. Därför är det rimligt att anta att all import har beskattats med 5 % och att den övre gräns som fastställts av de indiska myndigheterna säkerställer att ingen överkompensation sker. Såsom förklaras i skäl 38 i förordningen om provisorisk tull kan detta system inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen, eftersom det inte följer de regler som fastställs i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Detta beror bland annat på att en exportör som får förmåner enligt tullkreditsystemet inte är skyldig att faktiskt förbruka de varor som importeras tullfritt i sin tillverkningsprocess och att krediten inte beräknas på grundval av det faktiska värdet på insatsvaror som används. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet oavsett om de importerar några insatsvaror eller inte. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats.

De indiska myndigheterna har inte upprättat något system som kopplar storleken på den tull som undantas på de importerade insatsvarorna till förbrukningen av de exporterade produkterna. De företag som drog nytta av detta system hade inte heller någon mekanism på plats för att visa att de inte fick en alltför stor tulleftergift. När det gäller frånvaron av överkompensation i detta särskilda fall visade företaget dessutom inte att detta var fallet. Företaget kunde t.ex. ha erhållit kompensation för andra importerade varor eller för importerade insatsvaror utan att ha förbrukat dem för tillverkning av den berörda produkten. Det måste också

▼B

noteras att påståendet att det inte finns någon inhemsk tillverkning av insatsvaror är felaktigt, eftersom inhemsk tillverkning av sådana förekom vid minst ett av de undersökta företagen medan de två andra undersökta företagen köpte insatsvaror från en inhemsk tillverkare och inte från en inhemsk importerande handlare. Dessa argument kan därför inte godtas.

(23) En part hävdade att det faktiska försäljningspriset vid försäljning av tullkreditlicensen var lägre än licensens värde och att den utjämningsbara förmånen därför var mindre än den som fastställts provisoriskt. I det avseendet bör det dock noteras att förmånen inom ramen för detta system beräknades med utgångspunkt i beloppet för den kredit som beviljats enligt licensen, oavsett om licensen användes för att avräkna importtullar eller faktiskt såldes. Försäljning av en licens till ett lägre pris än det nominella värdet är ett rent kommersiellt beslut som inte påverkar storleken på den förmån som mottagits inom ramen för systemet. Detta argument kan därför inte godtas.

(24) De indiska myndigheterna hävdade att tullkreditsystemet hade upphävts under undersökningsperioden och att man därför inte borde utjämna för det. Vidare hävdade de, att eftersom tullrestitutionssystemet inte är ett efterföljande system till tullkreditsystemet, kan man inte utjämna för tullkreditsystemet. Tullkreditsystemet upphörde faktiskt den 30 september 2011, under undersökningsperioden. Subventioneringen fortsatte dock. Som ett alternativ till tullkreditsystemet konstaterades det att exportörerna erhöll förmåner enligt systemet med förhandstillstånd och särskilt tullrestitutionssystemet. Enligt skälen 42–44 i förordningen om provisorisk tull anpassades systemet med förhandstillstånd och tullrestitutionssystemet för att ge en smidig övergång från tullkreditsystemet. Dessutom är typen av förmåner enligt de tre systemen, dvs. uteblivna intäkter i form av tullbefrielse, exakt densamma. Företag kan därmed välja vilket system de ska använda för att kompensera för tullar. Trots att tullkreditsystemet upphörde efter halva undersökningsperioden bör därför de subventioner de indiska myndigheterna beviljade under undersökningsperioden bli föremål för utjämning eftersom det övergripande systemet med förmåner fortsatte av de anledningar som anges i skäl 20 och alla tullrestitutionssystem utgör en subventionsmekanism med olika delmekanismer som ofta förändras. Detta argument kan därför inte godtas.

(25) Med anledning av det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade de indiska myndigheterna sina argument rörande tillbakadragandet av tullkreditsystemet efter det slutliga meddelandet. Eftersom inga nya argument presenterats som kunde leda till en annan slutsats om att subventioneringen via det avskaffade tullkreditsystemet ersatts av det anpassade tullrestitutionssystemet, kan detta argument dock inte godtas.

(26) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 29–47 i förordningen om provisorisk tull.

▼B

(27) Dessutom konstaterades det att den indiska exporterande tillverkaren KEI utnyttjade tullkreditsystemet under undersökningsperioden. Subventionsnivån var 0,50 %.

3.3 **Tullrestitutionssystemet**

(28) De indiska myndigheterna hävdade att tullrestitutionssystemet inte borde betraktas som en utjämningsbar subvention, eftersom syftet med systemet är att avräkna importtullar och punktskatter som betalas på insatsvaror. Såsom förklaras i skälen 58–60 i förordningen om provisorisk tull kan detta system inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen, eftersom det inte följer de regler som fastställs i led i i bilaga I, bilaga II och bilaga III till grundförordningen. Särskilt gäller att det inte heller finns något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Vidare är exportörer berättigade till förmåner enligt tullrestitutionssystemet även om de inte importerar några insatsvaror över huvud taget. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Det ovannämnda bekräftades av resultaten från företagsbesöken och genom motsvarande lagstiftning, dvs. de indiska myndigheternas cirkulärskrivelse nr 24/2001, enligt förklaringen i skäl 60 i förordningen om provisorisk tull. Dessutom medgav de indiska myndigheterna själva i punkt 32 i sin inlaga att tullrestitutionssystemet kan leda till alltför stor avskrivning. De indiska myndigheternas argument kan därför inte godtas.

(29) De indiska myndigheterna hävdade också att den befintliga kontrollmekanismen som bygger på ett stickprovsförfarande borde godtas, trots att kontrollsystemet inte var fullständigt, främst på grund av det stora antalet stödmottagare och den administrativa bördan som kontroll av alla dessa skulle medföra. Detta argument kan inte godtas, eftersom ett sådant stickprovsförfarande inte följer reglerna i artikel 3.1 a ii, led i i bilaga I, bilaga II och bilaga III till grundförordningen.

(30) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 48–64 i förordningen om provisorisk tull.

(31) Dessutom konstaterades det att den indiska exporterande tillverkaren KEI Industries utnyttjade tullrestitutionssystemet under undersökningsperioden. Subventionsnivån var 0,29 %.

▼B

3.4 **Systemet med förhandstillstånd**

(32) En av de indiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet hävdade att systemet med förhandstillstånd borde betraktas som ett restitutionssystem, eftersom de varor som importeras används för att tillverka exportvaror. Som svar på detta argument förklarades i skäl 76 i förordningen om provisorisk tull att det delsystem som använts i detta fall inte är ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det följer inte reglerna i led i i bilaga I, bilaga II eller bilaga III till grundförordningen. De indiska myndigheterna tillämpade inte ett effektivt kontrollsystem eller ett förfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Vidare var standardnormerna för input/output för den berörda produkten inte tillräckligt exakta och de kan inte betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen. Utformningen av dessa standardnormer gör det inte möjligt för de indiska myndigheterna att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilka mängder insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av de exporterade produkterna. De indiska myndigheterna har inte heller företagit några ytterligare granskningar avseende de insatsvaror som faktiskt förbrukats, såsom förklaras i skäl 73 till förordningen om provisorisk tull, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen). Delsystemet är således utjämningsbart, och argumentet avvisas härmed.

(33) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 65–80 i förordningen om provisorisk tull.

(34) Det konstaterades att den indiska exporterande tillverkaren KEI Industries inte utnyttjade systemet med förhandstillstånd under undersökningsperioden.

3.5 **Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror**

(35) I samband med det slutliga meddelandet av uppgifter påpekade en av de indiska exporterande tillverkarna ett räknefel. Påpekandet var delvis motiverat och beaktades vid beräkningen av subventionens storlek. Eftersom den övergripande subventionsmarginalen för det företaget låg under miniminivån redan före korrigeringen ledde justeringen inte till någon ändring av den slutliga nivån på utjämningstullen för företaget och påverkar inte heller vare sig den genomsnittliga subventionsmarginal som beräknats för de samarbetande företagen som inte ingick i urvalet eller den landsomfattande subventionsmarginalen.

(36) Med undantag av ovanstående bekräftas skälen 81–91 i förordningen om provisorisk tull.

(37) Det konstaterades att den indiska exporterande tillverkaren KEI Industries inte fick några förmåner enligt systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror avseende den berörda produkten.

▼B

3.6 **Exportkreditsystemet (ECS)**

(38) De indiska myndigheterna hävdade att kommissionen i skäl 92 till förordningen om provisorisk tull citerade den rättsliga grunden till exportkreditsystemet felaktigt. De indiska myndigheterna angav att cirkulärskrivelse DBOD nr DIR(Exp.) BC 01/04.02.02/2007-2008 (MC 07-08) och cirkulärskrivelse DBOD nr DIR(Exp.) BC 09/04.02.02/2008-09 (MC 08-09) hade uppdateras och att dessa var cirkulärskrivelse DBOD nr DIR(Exp.) BC 06/04.02.002/2010-11 (MC 10-11) och cirkulärskrivelse DBOD nr DIR.(Exp.) BC 04/04.02.002/2011-2012 (MC 11-12), vilka utgjorde den rättsliga grunden för exportkreditsystemet under undersökningsperioden. De indiska myndigheternas observation är korrekt i detta avseende.

(39) De indiska myndigheterna hävdade vidare att om hänsyn hade tagits till den korrekta uppdaterade rättsliga grunden skulle kommissionen ha varit tvungen att notera att den maximala räntesats för exportkrediter som tidigare gjorts obligatorisk av den indiska centralbanken för affärsbanker upphörde att existera före undersökningsperioden när det gäller exportkrediter i rupier. När det gäller krediter i rupier kan detta system därför inte längre betraktas som en subvention. Undersökningen visade att två av de företag som ingick i stickprovet i praktiken erhöll exportkrediter från privatägda banker till räntesatser under den referensränta som fastställts av den indiska centralbanken. Undersökningen har inte avslöjat någon kommersiell grund till att dessa privatägda banker skulle erbjuda krediter till rabatterade och uppenbart förlustbringande räntesatser. Bankernas utlåningspraxis kunde tyda på att statlig inblandning fortfarande föreligger. Undersökningen gav dock inte den bevisnivå som krävs enligt WTO-reglerna för att visa att fortsatta delegeringar och direktiv från myndigheterna till affärsbankerna förekommer. Kommissionen har därför beslutat att inte räkna förmånen med rabatterade räntor som en subvention enligt detta delsystem, i frånvaro av tillräckliga bevis för direktiv och/eller ett ekonomiskt bidrag från de indiska myndigheterna.

(40) Slutligen hävdade de indiska myndigheterna att den senaste uppdateringen av cirkulärskrivelse DBOD nr DIR(Exp.) BC. 06/04.02.002/2012-13 (MC 12-13), som hade trätt i kraft två månader efter undersökningsperioden, hade eliminerat de maximala räntesatserna för exportkrediter även avseende krediter i utländsk valuta. De indiska myndigheterna hänvisade till artikel 15.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen och hävdade att man inte heller borde utjämna för detta system för exportkrediter, eftersom de statliga direktiven till bankerna har tagits bort. I den inlämnade MC 12-13 finns en bestämmelse som gör det fritt för affärsbankerna att fastställa räntesatserna för exportkrediter i utländsk valuta från och med maj 2012, som de indiska myndigheterna hävdar, men en sådan förändring av instruktionerna i lagen om bankverksamhet när det gäller de privata bankerna under undersökningen skulle inte i sig räcka för att utesluta detta system, eftersom statliga direktiv kan fortsätta på ett informellt sätt, vilket måste bli föremål för en fortsatt undersökning. Med hänsyn till slutsatsen ovan om delsystemet gällande

▼B

exportkrediter i rupier har kommissionen dock beslutat att inte utjämna för detta delsystem för krediter i utländska valuta i detta skede.

(41) Mot bakgrund av detta kommer tullsatserna att anpassas i tillämpliga fall.

3.7 **Fokusmarknadssystemet**

(42) I samband med det slutliga meddelandet av uppgifter lämnade de indiska myndigheterna kommentarer om fokusmarknadssystemet. De indiska myndigheterna hävdade att systemet är geografiskt kopplat till länder som inte ingår i unionen och att det därför inte kan bli föremål för utjämningsåtgärder av unionen. De indiska myndigheterna kunde dock inte ifrågasätta systemets konkreta effekter eller det faktum att förmånen kan användas för den berörda produkten, dvs. att tullkrediter enligt fokusmarknadssystemet kan överföras fritt och användas för betalning av tullar på senare import av insatsvaror eller andra varor, inklusive kapitalvaror. Detta påstående måste därför avvisas eftersom undersökningen har visat att den berörda produkten kan gynnas av systemet vid export till unionen och att så faktiskt sker.

(43) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 101–111 i förordningen om provisorisk tull.

(44) Det konstaterades att den indiska exporterande tillverkaren KEI Industries inte utnyttjade fokusmarknadssystemet under undersökningsperioden.

3.8 **Systemet med exportorienterade företag**

(45) I samband med det slutliga meddelandet av uppgifter yttrade sig den enda exporterande tillverkare i undersökningen som använde systemet med exportorienterade företag om detta system. Företaget ansåg att kommissionen borde använda en annan metod för att beräkna förmånen enligt detta system. Företaget hävdade att vissa förmåner enligt systemet borde behandlas som ett tillåtet tullrestitutionssystem i enlighet med bilagorna II och III i grundförordningen och att de därför inte borde bli föremål för utjämningsåtgärder.

(46) Det konstaterades dock att oavsett vilken beräkningsmetod som användes skulle subventionsmarginalen för detta system vara högst 0,95 %, vilket innebär att den övergripande subventionsmarginalen för detta företag fortfarande skulle ligga under miniminivån. Det ansågs därför inte nödvändigt att analysera påståendet ytterligare inom ramen för denna undersökning.

▼B

(47) Eftersom inga andra synpunkter inkommit, bekräftas skäl 112 i förordningen om provisorisk tull.

(48) Det konstaterades att den indiska exporterande tillverkaren KEI Industries inte utnyttjade systemet med exportorienterade företag under undersökningsperioden.

3.9 **Storleken på utjämningsbara subventioner**

(49) Efter beslutet att inte räkna förmånerna enligt systemet med exportorienterade företag som en subvention vilket beskrivs i skälen 38–41 och korrigeringen av beräkningen av förmåner enligt systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror för ett av företagen, som beskrivs i skäl 35, har tullsatserna anpassats i tillämpliga fall. Den slutliga storleken på de utjämningsbara subventioner som fastställts i enlighet med bestämmelserna i grundförordningen, uttryckta i procent av värdet, är nu mellan 0,79 % och 3,72 %.

Stödordning / Företag	Raajratna	Venusgruppen	Viraj	KEI
Tullkreditsystemet (*)	0,58 %	0,93 %, 1,04 %, 1,32 %, 2,04 %	—	0,50 %
Tullrestitutionssystemet (*)	0,61 %	1,14 %, 1,77 %, 1,68 %, 1,91 %	—	0,29 %
Förhandstillstånd (*)	2,43 %	0,15 %, 0 %, 0 %, 0 %	—	—
Exportfrämjande förmånstullar (kapitalvaror) (*)	0,09 %	0,02 %, 0 %, 0 %, 0 %	0,03 %	—
Exportkreditsystemet (*)	—	—	—	—
Fokusmarknadssystemet (*)	—	0,13 %, 0,71 %, 0,07 %, 0 %	—	—
EUO (*)	—	—	0,95 %	—
Totalt	3,72 %	3,03 % (**)	0,98 % (***)	0,79 % (***)

(*) Subventioner markerade med en asterisk är exportsubventioner.
(**) Total subventionsmarginal på grundval av konsoliderad beräkning för gruppen.
(***) Under miniminivån.

(50) Den omräknade subventionsmarginalen för samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet är 3,41 %.

(51) Den omräknade landsomfattande subventionsmarginalen är 3,72 %.

4. **UNIONSINDUSTRIN**

4.1 **Unionsindustrin**

(52) Vissa användare ifrågasatte det antal unionstillverkare som anges i skäl 116 i förordningen om provisorisk tull. De hävdar att antalet tillverkare var felbedömt och att det i praktiken finns färre tillverkare på unionsmarknaden.

▼B

(53) Kommissionen påpekar att påståendet ovan var obestyrkt och bekräftar efter kontroll den information som ges i skäl 116 i förordningen om provisorisk tull, dvs. att 27 unionstillverkare tillverkade den berörda produkten i unionen under undersökningsperioden. Detta är det antal som har fastställts baserat på klagomålet, i innevarande skede och under undersökningen. Kommissionen kontaktade alla kända unionstillverkare och fick uppgifter som användes inom ramen för den aktuella undersökningen.

4.2 **Unionstillverkning och stickprovsförfarande avseende unionstillverkare**

(54) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 117–119 i förordningen om provisorisk tull.

5. **SKADA**

5.1 **Förbrukningen i unionen**

(55) Vissa användare hävdade att man vid analyserna av skada borde ha bortsett från uppgifterna för 2009 eftersom den finanskris som inträffade det året hade en snedvridande inverkan särskilt på förbrukningen i unionen. Även om 2009 skulle uteslutas från analysen skulle det dock finnas en ökande trend för förbrukningen (+ 5 %), vilket är en indikation på att marknaden håller på att förbättras. Vidare beaktas finanskrisens negativa konsekvenser i skäl 120 i förordningen om provisorisk tull men slutsatsen drogs att marknadssituationen hade förbättrats. Eftersom inga andra synpunkter inkommit, bekräftas skäl 120 i förordningen om provisorisk tull.

5.2 **Import till unionen från det berörda landet**

(56) Den subventionsmarginal som fastställts för KEI Industries är lägre än miniminivån enligt artikel 14.5 i grundförordningen (se skäl 49). Därför anses det att denna exporterande tillverkare inte har omfattats av subventionssystem i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen under undersökningsperioden. Därför uteslöts företagets exportvolymer från volymen subventionerad import från Indien. En exporterande tillverkare, Venusgruppen, framförde att vissa transaktioner av misstag hade dubbelräknats. Kommissionen är ense med den exporterande tillverkaren. Därför räknades dessa transaktioner bort från den totala volymen subventionerad import från Indien. Följaktligen sågs volymen, marknadsandelen och det genomsnittliga priset för den subventionerade importen över.

(57) Volym och marknadsandel för den subventionerade importen:

	2009	2010	2011	UP
Volym (ton)	11 620	20 038	25 326	24 415
Index (2009 = 100)	100	172	218	210
Marknadsandel	8,8 %	10,7 %	12,9 %	12,4 %
Index (2009 = 100)	100	121	146	140

Källa: Eurostat och svar på frågeformuläret.

▼B

(58) KEI Industries exporterade begränsade mängder av den berörda produkten under undersökningsperioden, och även de av Venusgruppens transaktioner som nämns ovan utgör en begränsad mängd, varför borträknandet av dessa importvolymer från den totala volymen subventionerad import från Indien inte medför någon förändring av de trender som beskrivs i skälen 123 och 124 i förordningen om provisorisk tull. Följaktligen bekräftas dessa skäl i förordningen om provisorisk tull.

(59) Genomsnittspris för den subventionerade importen

	2009	2010	2011	UP
Genomsnittspris (EUR/ton)	2 419	2 856	3 311	3 259
Index (2009 = 100)	100	118	137	135

Källa: Eurostat och svar på frågeformuläret.

(60) Såsom förklaras ovan exporterade KEI Industries begränsade mängder under undersökningsperioden, och borträknandet av vissa av Venusgruppens transaktioner gällde bara begränsade mängder. Uteslutandet av KEI Industries importvolymer och Venusgruppens transaktioner enligt ovan från den totala volymen subventionerad import från Indien leder därför inte till någon större förändring vare sig av genomsnittspriset för den subventionerade indiska importen eller av beräkningen av prisunderskridandet. Den omräknade prisunderskridandemarginalen är 11,7 %. I övrigt bekräftas slutsatserna utifrån de resultat som beskrivs i skälen 128–130 i förordningen om provisorisk tull.

(61) Med anledning av det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade de indiska myndigheterna att kommissionen hade tillämpat en proportionell minskning av den subventionerade importen enbart på importvolymerna för samarbetande exporterande tillverkare för att beakta undersökningsresultaten avseende en subventionsmarginal under miniminivån för KEI och för att avföra vissa felaktiga dubbelräknade transaktioner för Venusgruppen. Detta påstående berodde på ett missförstånd. Kommissionen har tillämpat en proportionell minskning på den totala importvolymen, dvs. även för icke-samarbetande importörer. Påståendet måste därför avvisas.

5.3 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

(62) Vissa parter hävdade att de resultat som uppnåtts av unionsindustrin borde anses rimligt positiva i ljuset av den globala ekonomiska krisen och att med hänsyn till att ingen annan skadeindikator än marknadsandelen pekade på att någon skada förelåg.

▼B

(63) En part hävdade att unionsindustrins genomsnittliga försäljningspris ökade med ca 34 %, dvs. mycket mer än dess tillverkningskostnad, som ökade med 13 % under samma period. I detta avseende ska det noteras att unionsindustrin i början av skadeundersökningsperioden, dvs. 2009, sålde till priser under tillverkningskostnaden och klarade att sälja till priser över tillverkningskostnaden först från 2011 och framåt.

(64) Undersökningen visade att även om vissa skadeindikatorer, t.ex. tillverkningsvolym och kapacitetsutnyttjande, följde en positiv trend eller höll sig stabila, t.ex. sysselsättning, var det ett antal indikatorer för unionsindustrins ekonomiska situation som inte följde en tillfredsställande trend under skadeundersökningsperioden, nämligen lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet. Indikatorn för investeringar förbättrades 2010 men sjönk 2011 och under undersökningsperioden till en lägre nivå än 2009. Räntabiliteten förbättrades från 2009 till 2011 och nådde 6,7 %, men sjönk igen till 0,8 % under undersökningsperioden. På samma sätt förbättrades indikatorerna för lönsamhet och kassaflöde fram till 2011, då de började försämras igen under undersökningsperioden. Därför kan slutsatsen dras att det började gå bättre för unionsindustrin efter 2009, men att dess återhämtning därefter gick långsammare på grund av den subventionerade importen från Indien.

(65) På begäran av en berörd part bekräftas det att de lager som fastställs i skäl 153 i förordningen om provisorisk tull gällde aktiviteten för unionsföretagen i stickprovet.

(66) Unionsindustrin hävdade att den målvinstmarginal på 5 % som sattes i det provisoriska skedet var för låg. Parten styrkte inte sitt påstående tillräckligt. I skäl 148 i förordningen om provisorisk tull förklaras skälen till att denna vinstmarginal valdes, och undersökningen har inte påvisat några skäl till att ändra den. Därför bibehålls målvinstmarginalen på 5 % för det slutgiltiga avgörandet.

(67) En exporterande tillverkare hävdade att unionsindustrins svårigheter till största delen beror på strukturella problem. Därför skulle även målvinstmarginalen på 5 % vara orealistisk.

(68) Det erinras om att institutionerna enligt rättspraxis ([1]) behöver fastställa vilken vinstmarginal gemenskapsindustrin rimligen kan räkna med under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte hade förekommit någon subventionerad import. I detta fall har det visat sig omöjligt att genomföra denna analys för unionsindustrin för den berörda produkten av följande skäl. Tillräcklig information för att beräkna vinstmarginalerna för den berörda produkten finns först från och med 2007. År 2007 var vinstmarginalen 3,7 %. Från och med 2008 blev den negativ på grund av

([1]) Mål T-210/95, European Fertilizer Manufacturer's Association (EFMA) mot rådet, REG 1999, s. II-3291, punkt 60.

▼B

den ekonomiska och finansiella krisen. Klaganden hävdade, och undersökningen fastställde, att subventionerad import började komma in på unionsmarknaden från och med 2007, när importvolymen ökade från 17 727 ton 2006 till 24 811,3 ton. Därför har institutionerna fastställt målvinstmarginalerna på grundval av de faktiska vinster som observerats inom andra delar av stålindustrin där dumpad och subventionerad import inte förekommit ([1]).

5.4 **Slutsats om skada**

(69) Kommissionen drar därför slutsatsen att unionsindustrin har lidit väsentlig skada under undersökningsperioden.

6. **ORSAKSSAMBAND**

6.1 **Den subventionerade importens verkningar**

(70) En exporterande tillverkare hävdade att förordningen om provisorisk tull inte tar hänsyn till att unionsindustrin kunnat dra nytta av den ökade förbrukningen sedan 2009 och att kommissionen inte kan utgå från att unionsindustrin kommer att kunna behålla sin marknadsandel i det oändliga.

(71) Som svar på dessa argument bör det noteras att undersökningen visade att marknadsandelen för den subventionerade indiska importen ökade snabbare än förbrukningen på unionsmarknaden. Den indiska subventionerade importens volym ökade med 110 % medan förbrukningen ökade med 50 % under samma period. Vidare visade undersökningen också att det indiska genomsnittspriset konstant låg under unionsindustrins genomsnittspris under samma period och underskred unionsindustrins genomsnittspris med 11,7 % under undersökningsperioden. Som en följd av detta hade unionsindustrin visserligen en viss fördel av den ökade förbrukningen och kunde också öka sin försäljningsvolym med 40 %, men kunde inte behålla sin marknadsandel som man kunde ha förväntat sig under de förbättrade marknadsförhållandena och med tanke på unionsindustrins fria tillverkningskapacitet.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 383/2009 av den 5 maj 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av viss tråd och vissa linor av olegerat stål för för- och efterspänning med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 118, 13.5.2009, s. 1). Kommissionens förordning (EU) nr 1071/2012 av den 14 november 2012 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Thailand (EUT L 318, 15.11.2012, s. 10). Kommissionens förordning (EU) nr 845/2012 av den 18 september 2012 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa stålprodukter belagda med organiskt material med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 252, 19.9.2012, s. 33).

▼B

6.2 **Verkningar av andra faktorer**

6.2.1 *Icke subventionerad import*

(72) Vissa berörda parter hävdade att effekten av den icke subventionerade importen måste bedömas på nytt i ljuset av det faktum att KEI Industries fick en subventionsmarginal under miniminivån och att vissa transaktioner för Venusgruppen avförts på grund av att de felaktigt räknats två gånger. De hävdade också att priserna på den icke subventionerade importen var lägre än priserna på den subventionerade importen.

(73) I tabellen nedan visas hur den icke subventionerade exportens volymer och priser utvecklades under skadeundersökningsperioden. Volymen utgör ungefär en tredjedel av den indiska exporten under undersökningsperioden och har följt samma trend som den subventionerade importen.

	2009	2010	2011	IP
Volym (ton)	5 227	9 015	11 394	10 938
Volym (*Index*)	100	172	218	210
Genomsnittligt pris (*EUR/mt*)	2 268	2 678	3 105	3 056
Genomsnittligt pris (*Index*)	100	118	137	135

Källa: Svar på frågeformulär och Eurostat.

(74) Det är således riktigt att priserna på den icke subventionerade importen var lägre än priserna på den subventionerade importen. Den icke subventionerade importen är dock bara en tredjedel av den subventionerade importen mätt i volym. Den skada som den icke subventionerade importen vållat bryter därför inte orsakssambandet mellan den subventionerade importen från Indien och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit under undersökningsperioden.

6.2.2 *Import från tredjeländer*

(75) En indisk exporterande tillverkare och de indiska myndigheterna upprepade påståendet att Folkrepubliken Kina borde ha tagits med i undersökningen och att inverkan av importen från Folkrepubliken Kina på unionsmarknaden och unionsindustrin underskattades.

(76) Såsom anges i skäl 170 i förordningen om provisorisk tull fanns det inte vare sig i inledningsskedet eller i det slutgiltiga skedet några bevis för subvention som kan motivera att en antisubventionsundersökning inleds avseende import med ursprung i Folkrepubliken Kina. Påståendet att Kina borde ha ingått i undersökningens räckvidd är ogrundat och avvisas därför.

▼B

(77) Importen från Folkrepubliken Kina visade dock en ökande trend under skadeundersökningsperioden och nådde en marknadsandel på 8,3 % under undersökningsperioden, enligt skäl 168 i förordningen om provisorisk tull. Dessutom var priserna på den kinesiska importen lägre än unionsindustrins priser och de indiska exporterande tillverkarnas på unionsmarknaden. Därför undersöktes det vidare huruvida importen från Folkrepubliken Kina skulle ha kunnat bidra till den skada unionsindustrin lidit och bryta orsakssambandet mellan skadan och den indiska subventionerade importen.

(78) Den information som fanns att tillgå i det provisoriska skedet tydde på att den kinesiska importen representerar en annan produktblandning och att de prisintervall där de kinesiska produkterna var närvarande skiljde sig från det för de produkter som såldes av unionsindustrin och även från dem med indiskt ursprung som såldes på unionsmarknaden.

(79) Efter offentliggörandet av den provisoriska åtgärden mottog kommissionen flera påståenden om att den kinesiska lågprisimporten under undersökningsperioden kunde bryta orsakssambandet mellan den dumpade indiska importen och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(80) En analys på grundval av importstatistiken för de två KN-nummer som omfattades av undersökningen visade att 29 % av den kinesiska importen gjordes i marknadens lägre prisskikt (med KN-nummer 7223 00 99). Detta förklarar delvis varför kinesiska priser i genomsnitt är lägre än unionsindustrins och de indiska exporterande tillverkarnas priser. Statistiken för KN-nummer 7223 00 99 visade också att de kinesiska tillverkarnas kunder var koncentrerade till Förenade kungariket, där unionsindustrin i princip inte var representerad.

Genomsnittspris (EUR/ton)	2009	2010	2011	UP
72 230 019	2 974	3 286	3 436	2 995
72 230 099	765	1 458	1 472	1 320

Källa: Eurostat.

(81) När det gäller KN-nummer 7223 00 19 visade de analyser som gjordes utifrån produktkontrollnumren att både unionsindustrin och de indiska tillverkarna främst konkurrerade i högre prisskikt, där priserna kunde vara upp till fyra gånger högre än i de lägre prisskikten inom samma KN-nummer ([1]). Undersökningen visade också att prisvariationer generellt är förknippade med produkttyp

([1]) Det noteras dock att både unionsindustrin och de indiska exporterande tillverkarna finns närvarande i marknadens lägre prisskikt, om än i mindre omfattning.

▼B

och nickelhalt. Vidare visade undersökningen att de kinesiska exportörerna i huvudsak säljer de produkttyper av lägre kvalitet som faller inom ovannämnda KN-nummer på unionsmarknaden. Produktmixen blir därför en dominerande faktor vid bedömningen av den kinesiska importen.

(82) Beträffande prisnivån på importen från Folkrepubliken Kina bör det påpekas att det genomsnittliga priset på den kinesiska importen från 2009 till undersökningsperioden var högre än de subventionerade indiska exporterande tillverkarnas priser, ►C1 vilket framgår av nedanstående tabell över det genomsnittliga priset på den kinesiska exporten som klassificeras enligt KN- nummer 7223 00 19. ◄

Genomsnittligt pris (EUR/ton)	2009	2010	2011	UP	UP + 1
73 320 019	2 974	3 286	3 436	2 995	3 093

Källa: Eurostat.

(83) Under undersökningsperioden sjönk det genomsnittliga priset på den kinesiska importen för första gången under de indiska priserna på den subventionerade importen. Detta var dock tillfälligt då den kinesiska prisnivån ökade året efter undersökningsperioden och åter var högre än de indiska priserna.

(84) Vidare bör det också noteras att jämförelsen mellan importvolymen från Indien och från Folkrepubliken Kina visade att importen från Folkrepubliken Kina var mycket lägre än den från Indien under hela skadeundersökningsperioden, särskilt under undersökningsperioden. Importvolymen från Kina var i princip mindre än hälften så stor som den sammanlagda importen från Indien.

(85) På grundval av det ovanstående bekräftas det därmed att en betydande andel av den kinesiska importen under undersökningsperioden skiljer sig från unionsindustrins produktblandning och att den direkta konkurrensen med de produkter som tillverkas och säljs av unionsindustrin är begränsad.

(86) Därför skulle importen från Folkrepubliken Kina inte ha kunnat påverka unionsindustrins situation i så hög grad att det skulle ha brutit orsakssambandet mellan den subventionerade importen från Indien och den skada unionsindustrin lidit. Därför bekräftas skäl 168 i förordningen om provisorisk tull.

6.2.3 *Konkurrens från andra tillverkare i unionen*

(87) En part hävdade att unionstillverkarnas dåliga ekonomiska resultat kunde ha orsakats av konkurrens från andra unionstillverkare som inte hörde till de klagande eller som inte uttryckte sitt stöd för undersökningen när ärendet inleddes.

▼B

(88) Marknadsandelen för de övriga unionstillverkarna utvecklades på följande sätt:

	2009	2010	2011	UP
Volym (ton)	34 926	55 740	55 124	55 124
Index (2009 = 100)	100	160	158	158
Marknadsandel för de övriga unionstillverkarna	26,6 %	29,8 %	28,1 %	27,9 %

Källa: Klagomål.

(89) De unionstillverkare som inte var klagande och inte särskilt uttryckt sitt stöd för undersökningen stod för 44 % av den sammanlagda unionsförsäljning som rapporteras i skäl 139 i förordningen om provisorisk tull. Deras försäljningsvolym ökade med 58 % från beräknade 34 926 ton 2009 till 55 124 ton under skadeundersökningsperioden. En sådan tillväxt är dock relativt blygsam jämfört med tillväxten för den subventionerade importen från Indien under samma period (+ 110 %). Dessutom förblev marknadsandelen relativt stabil för dessa unionstillverkare under skadeundersökningsperioden, och det fanns ingen indikation på att deras priser var lägre än priserna för de unionstillverkare som ingick i stickprovet. Därför dras slutsatsen att deras försäljning på unionsmarknaden inte bidrog till den skada unionsindustrin vållats.

6.3 **Slutsats om orsakssambandet**

(90) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 176–179 i förordningen om provisorisk tull.

7. **UNIONENS INTRESSE**

7.1 **Allmänna överväganden**

(91) Eftersom inga synpunkter inkommit, bekräftas skäl 180 i förordningen om provisorisk tull.

7.2 **Unionsindustrins intresse**

(92) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 181–188 i förordningen om provisorisk tull.

7.3 **Användarnas intressen**

(93) Efter att de provisoriska åtgärderna införts kontaktade sju användare och en intresseorganisation för användare kommissionen och visade intresse för att samarbeta i undersökningen. Efter deras begäran skickades frågeformulär till dem i april 2013. Det var dock endast två användare som lämnade in fullständiga svar på frågeformulären, och sammantaget stod de samarbetsvilliga användarna för 12 % av den sammanlagda importen från Indien under undersökningsperioden, vilket motsvarade 2,5 % av den sammanlagda förbrukningen i unionen. En ny bedömning gjordes av åtgärdernas ekonomiska inverkan på användarna på grundval av de nya uppgifterna från svaren på frågeformuläret, och två användare besöktes för kontroll av den information som lämnats.

▼B

(94) Användarna hävdade att den vinstnivå på 9 % som anges i skäl 191 i förordningen om provisorisk tull var alltför hög och inte representativ för användarnas bransch. Efter att de ytterligare svaren på frågeformulären mottagits räknades den genomsnittliga lönsamheten om för alla samarbetsvilliga användare och fastställdes till 2 % av omsättningen.

(95) Det konstaterades också att för de samarbetsvilliga användarna utgjorde inköp från Indien i genomsnitt 44 % av de sammanlagda inköpen av den berörda produkten, och att Indien var den enda leveranskällan för två samarbetsvilliga användare. Under undersökningsperioden utgjorde omsättningen av den produkt som innehöll den berörda produkten i genomsnitt 14 % av de samarbetsvilliga användarnas omsättning.

(96) Om man utgår från ett värsta scenario för unionsmarknaden, dvs. att ingen potentiell prishöjning kan överföras på distributionskedjan och att användarna skulle fortsätta köpa från Indien i de tidigare volymerna, skulle tullens inverkan på användarnas lönsamhet för de verksamheter där den berörda produkten används, representera en genomsnittlig minskning med ca 0,25 procentenheter till 1,75 %.

(97) Kommissionen konstaterar att inverkan kommer att vara större på individuell nivå för de användare som har Indien som källa för hela sin import. Dessa är dock relativt få till antalet (två av de samarbetsvilliga användarna). Förutsatt att deras indiska tillverkare samarbetar har de dessutom möjlighet att begära återbetalning av tullar i enlighet med artikel 21 i grundförordningen, om alla villkor för en sådan återbetalning är uppfyllda.

(98) Vissa användare upprepade oron för att åtgärderna skulle drabba vissa typer av tråd som inte tillverkas i Europa, nämligen typer som ingår i den så kallade serie 200, som tas upp i skäl 194 i förordningen om provisorisk tull. Enligt användarna är det den begränsade efterfrågan och den specifika tillverkningsprocessen som gör att det inte finns någon tillverkning i unionen.

(99) Undersökningen visade dock att sådana typer av tråd av rostfritt stål tillverkas av unionsindustrin och att den har en begränsad andel av unionsmarknaden. Det finns dessutom alternativa leveranskällor för användare från länder som inte är föremål för antidumpnings- eller antisubventionsåtgärder. Dessutom fick två indiska exporterande tillverkare utjämningstullsatsen 0 %, varför införande av åtgärder inte kommer att ha någon påtaglig inverkan på leverans från dem. Vidare kan andra typer av tråd av rostfritt stål användas för samma ändamål. Därför kan införandet av åtgärderna inte ha någon betydande inverkan på unionsmarknaden eller på dessa användare. Detta påstående avvisas därför.

▼B

(100) Vissa användare tog upp unionstillverkarnas längre leveranstid för den likadana produkten jämfört med leveranstiden för den berörda produkten från Indien. Möjligheten för handlare att lagra produkter och ha dem snabbt tillgängliga undergräver dock inte de faktiska bevisen för den subventionerade importens negativa inverkan. Detta argument avvisas därför.

(101) Med hänsyn till det ovanstående anses det att unionsmarknaden på det hela taget kommer att ha fördel av att åtgärderna avseende import från Indien införs, även om de troligen påverkar vissa användare mer negativt än andra. Främst anses det att ett återupprättande av rättvisa handelsvillkor på unionsmarknaden skulle tillåta unionsindustrin att anpassa sina priser till produktionskostnaderna, upprätthålla tillverkning och sysselsättning, återfå den förlorade marknadsandelen och dra nytta av ökade skalfördelar. Detta skulle tillåta industrin att nå rimliga vinstmarginaler som tillåter dem att fungera effektivt på medellång och lång sikt. Parallellt skulle industrin kunna förbättra sin allmänna ekonomiska situation. Dessutom fastställde undersökningen att åtgärderna generellt kommer att ha en begränsad inverkan på användarna och icke-närstående importörer. Därför dras slutsatsen att den sammantagna nyttan av åtgärderna förefaller uppväga inverkan på användarna av den berörda produkten på unionsmarknaden.

7.4 **Icke-närstående importörers intresse**

(102) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 197–199 i förordningen om provisorisk tull.

7.5 **Slutsatser om unionens intresse**

(103) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas bedömningarna i skälen 200 och 201 i förordningen om provisorisk tull.

8. SLUTGILTIGA UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

8.1 **Nivå för undanröjande av skada**

(104) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 203–206 i förordningen om provisorisk tull.

8.2 **Slutsats om nivån för undanröjande av skada**

(105) Ingen individuell skademarginal beräknades för KEI Industries eftersom företagets slutgiltiga subventionsmarginal låg på en miniminivå, såsom anges i skäl 49.

(106) Den metod som tillämpades i förordningen om provisorisk tull bekräftas härmed.

▼B

8.3 **Slutgiltiga åtgärder**

(107) Mot bakgrund av ovanstående och i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen bör en slutgiltig utjämningstull införas på en nivå som är tillräcklig för att undanröja den skada som den subventionerade importen vållat, utan att den subventionsmarginal som konstaterats överskrids.

(108) Därför har utjämningstullarnas storlek fastställts genom en jämförelse mellan marginalerna för undanröjande av skada och subventionsmarginalerna. De föreslagna utjämningstullsatserna blir då följande:

Företag	Subventionsmarginal	Skademarginal	Utjämningstullsats
Raajratna Metal Industries	3,7 %	17,2 %	3,7 %
Venusgruppen	3,0 %	23,4 %	3,0 %
▼C1 Viraj Profiles Ltd	0,9 %	Ej tillämpligt	0,0 %
KEI Industries Ltd	0,7 %	Ej tillämpligt	0,0 %
▼B Samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet	3,4 %	19,3 %	3,4 %
Övriga företag	3,7 %	23,4 %	3,7 %

(109) Storleken på de individuella företagsspecifika utjämningstullar som anges i detta arbetsdokument har fastställts på grundval av resultaten i den aktuella undersökningen. De avspeglar därför företagens situation såsom den konstaterats inom ramen för undersökningen. Dessa tullsatser (i motsats till den landsomfattande tull som gäller för ”övriga företag”) gäller enbart för import av produkter med ursprung i Indien som tillverkats av de specifika rättsliga enheter som nämns. Importerade produkter som tillverkats av andra företag som inte specifikt omnämns i artikeldelen av detta arbetsdokument, däribland enheter som är närstående till dem som specifikt omnämns, kan inte dra nytta av dessa tullsatser och ska omfattas av den tullsats som gäller ”övriga företag”.

(110) Eventuella ansökningar om tillämpning av en individuell företagsspecifik utjämningstullsats (t.ex. till följd av en ändring av företagets namn eller inrättande av nya tillverknings- eller försäljningsenheter) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen ([1]) tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt beträffande de ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning och exportförsäljning som hänger samman med exempelvis namnändringen eller ändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Förordningen genom vilken slutgiltiga utjämningstullar införs kommer därefter vid behov att ändras i enlighet med detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.

([1]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, 1049 Bryssel, Belgien.

▼B

8.4 **Slutgiltigt uttag av den provisoriska utjämningstullen**

(111) Med hänsyn till de konstaterade subventionsmarginalernas storlek och nivån på den skada som vållats unionsindustrin anses det nödvändigt att slutgiltigt ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska utjämningstull som infördes genom förordningen om provisorisk tull på en nivå som motsvarar beloppet för de slutliga tullar som införs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull införs härmed på import av tråd av rostfritt stål som innehåller:

i) minst 2,5 viktprocent nickel, utom tråd innehållande minst 28 men högst 31 viktprocent nickel och minst 20 men högst 22 viktprocent krom,

ii) mindre än 2,5 viktprocent nickel, utom tråd innehållande minst 13 men högst 25 viktprocent krom och minst 3,5 men högst 6 viktprocent aluminium,

med ursprung i Indien, som för närvarande klassificeras enligt KN-nr 7223 00 19 och 7223 00 99.

2. Följande slutgiltiga utjämningstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	Tull (%)	Taric-tilläggsnummer
Raajratna, Metal Industries, Ahmedabad, Gujarat	3,7	B775
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbai, Maharashtra	3,0	B776
Precision Metals, Mumbai, Maharashtra	3,0	B777
Hindustan Inox Ltd, Mumbai, Maharashtra	3,0	B778
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd, Mumbai, Maharashtra	3,0	B779
▼C1 Viraj Profiles Ltd, Thane, Maharashtra och Mumbai, Maharashtra	0,0	B780
KEI Industries Ltd, New Delhi	0,0	B925
▼B Företag som förtecknas i bilagan	3,4	
Övriga företag	3,7	►M2 B999 (För Superon Schweisstechnik India Ltd, Gurgaon, Haryana, Indien, ska Taric-tilläggsnumret vara B997) ◄

▼B

3. Om inte annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska utjämningstullar i enlighet med förordning (EU) nr 419/2013 på import av tråd av rostfritt stål som innehåller

i) minst 2,5 viktprocent nickel, utom tråd innehållande minst 28 men högst 31 viktprocent nickel och minst 20 men högst 22 viktprocent krom,

ii) mindre än 2,5 viktprocent nickel, utom tråd innehållande minst 13 men högst 25 viktprocent krom och minst 3,5 men högst 6 viktprocent aluminium,

med ursprung i Indien, som för närvarande klassificeras enligt KN-nr 7223 00 19 och 7223 00 99,

ska tas ut slutgiltigt. De belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga utjämningstullsatsen ska frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA

SAMARBETSVILLIGA EXPORTERANDE TILLVERKARE I INDIEN SOM INTE INGICK I STICKPROVET

Företagets namn	Ort	Taric-tilläggsnummer
Bekaert Mukand Wire Industries	Lonand, Tal. Khandala, Satara District, Maharastra	B781
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd	Mumbai, Maharashtra	B781
Bhansali Stainless Wire	Mumbai, Maharashtra	B781
Chandan Steel	Mumbai, Maharashtra	B781
Drawmet Wires	Bhiwadi, Rajastan	B781
▼C1 Garg Inox	Bahadurgarh, Haryana och Pune, Maharashtra	B931
▼B Jyoti Steel Industries Ltd	Mumbai, Maharashtra	B781
Macro Bars and Wires	Mumbai, Maharashtra	B932
Mukand Ltd	Thane	B781
▼C1 Nevatia Steel & Alloys	Mumbai, Maharashtra	B933
▼B Panchmahal Steel Ltd	Dist. Panchmahals, Gujarat	B781